

Vítr v kešení

Xindl X

Mám pod vočima kruhy
a po všech známejch dluhy
a značnou potřebu vzpruhy,
vždyť na cestě do truhly
mý dny jedny jsou jak druhý.
Chci sundat trochu tíhy,
co mi dělá v duši rýhy,
chci aby moje nohy
ze zajetý trasy uhly,
než se změním v hnědý uhlí.

Jenže na cestě z kruhu
svítí spousta barů
a každej z nich mi
votevírá náruč
a moje duše široká
na mě mrká,
že je to ó-ká.

Mám vítr v kešení
a ostudu jak lešení,
vím že už jen vzpomínky
zbudou k potěše mi,
než mí věřitelé
začnou hledat řešení
v oběšení
pryč odnese mě šemík.
Mám vítr v kešení,
však nepropadám zděšení,
vím, že jiskru naděje
někdo vykřeše mi,
pak se vrátím,
z hanby kabát,
uši svěšený,
a touhu život žít
nad nějž není.

Pil jsem den a noc
a bylo toho moc,
ale nebylo toho dost,
stále jsem víry prost,
že někdy zlepší se můj post,
a že tu nejde jen vo posty
vykládej mi třeba postý,
vím že v týhle společnosti,
je za vola, kdo se postí,
tak mi teda řekni co s tím.

Chtěl bych fakt zvednout hlavu,
ale pak jen koukám se, kerý
futra jsou vhodný
pro zaseknutí sekery,
a moje duše široká
na mě mrká,
že je to ó-ká.

Mám vítr v kešení

a ostudu jak lešení,
vím že už jen vzpomínky
zbudou k potěše mi,
než mí věřitelé
začnou hledat řešení
v oběšení
pryč odnese mě Šemík.
Mám vítr v kešeni,
však nepropadám zděšení,
vím, že jiskru naděje
někdo vykřeše mi,
pak se vrátím,
z hanby kabát,
uši svěšený,
a touhu život žít
nad nějž není.

Až mě pak jednou z baru
odnesou nohama napřed
a až mi to Honza Rejžek
v nekrologu natře,
uzná, že i přes ten vítr v kešeni
a srdce v sádře,
tenhle život žil jsem
vždycky nadřeň
až na dřeň.

Mám vítr v kešeni
a ostudu jak lešení,
vím že už jen vzpomínky
zbudou k potěše mi,
než mí věřitelé
začnou hledat řešení
v oběšení
pryč odnese mě Šemík.
Mám vítr v kešeni,
však nepropadám zděšení,
vím, že jiskru naděje
někdo vykřeše mi,
pak milí zlatí,
pak Vám to splatím,
teď ale ne,
teď letím,
tak zatím...